

KLAGANDE

Migrationsverket

MOTPART

Töreboda kommun

Ombud: Advokat [REDACTED]

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Karlstads dom den 24 februari 2021
i mål nr 3196-20, se bilaga A

SAKEN

Statlig ersättning för asylsökande

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer Migrationsverkets beslut.

YRKANDEN M.M.

Migrationsverket yrkar att kammarrätten fastställer dess beslut och anför bl.a. följande.

Den sökta ersättningen avser kostnader för vård av ett barn med stöd av 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, på korttidsboendet Killingen, som drivs som en s.k. LSS-enhet.

Migrationsverket kan bevilja ersättning endast för sådana insatser som framgår av förordningen (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl., asylersättningsförordningen.

Kommunen har gjort gällande att Killingen bedrivs som ett HVB-hem eftersom det finns barn som stadigvarande placerats där. Kommunen har dock inte styrkt detta med några underlag. Den insats som beviljats barnet kan generellt ges enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, LSS. En kommuns ansvar att erbjuda insatser enligt LSS gäller dock enbart för dem som är bosatta i kommunen (16 § LSS). Den som är asylsökande anses inte vara bosatt i Sverige och asylsökanden har därför inte rätt till insatser enligt LSS. Vidare kan ersättning för insatser enligt LSS inte utgå eftersom sådan ersättning inte omfattas av asylersättningsförordningen.

Barnet kan inte ses som placerat i annat hem än sitt eget så som beskrivs i 6 kap. 1 § SoL. Kommunen har inte visat att boendet ska kunna ses som ett HVB, familjehem eller stödboende, vilka är de boendeformer som omfattas av begreppet annat hem än det egna. Det i sin tur medför att ersättning enligt 15 § asylersättningsförordningen inte kan utgå.

Kommunens övergripande ansvar enligt 2 kap. 1 § SoL för individer som vistas i kommunen är i många fall mer långtgående än vad som berättigar till statlig ersättning enligt asylersättningsförordningen.

Töreboda kommun anser att överklagandet ska avslås och anför följande.

Kommunen har haft kostnader för vård av det aktuella barnet i ett annat hem än barnets eget enligt 15 § asylersättningsförordningen. Barnet har beviljats boende utanför det egna hemmet enligt 4 kap. 1 § SoL för att

kunna tillförsäkras en skälig levnadsnivå. Barnet har inte beviljats bistånd enligt LSS. Det faktum att den beviljade insatsen kan beviljas enligt LSS hindrar inte att motsvarande insats kan beviljas även enligt SoL.

I det här fallet har barnet på grund av sina särskilda svårigheter kunnat få god vård på det sätt som anges i 6 kap. 1 § SoL endast på det aktuella korttidsboendet. En tolkning av asylersättningsförordningens regler som innebär att kommuner inte har rätt till ersättning för förevarande kostnader skulle innebära att kommuner i framtiden inte i tillräcklig mån tillgodoser utsatta barns rätt till en skälig levnadsnivå. En sådan tolkning skulle strida mot barnkonventionen.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om kommunen har rätt till ersättning av Migrationsverket för kostnaden för insatsen korttidsboende som kommunen enligt 4 kap. 1 § SoL beviljat ett barn.

Av 15 § asylersättningsförordningen framgår bl.a. att en kommun har rätt till ersättning för kostnader för vård av barn i ett annat hem än barnets eget, om vården ges med stöd av SoL eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga.

Av 6 kap. 1 § SoL framgår bl.a. att socialnämnden ska sörja för att den som behöver vårdas eller bo i ett annat hem än det egna tas emot i ett familjehem, HVB-hem eller stödboende.

Det nu aktuella boendet är en s.k. LSS-enhet och omfattas därför inte av uppräkningsen i 6 kap. 1 § SoL. Att insatsen beviljats med stöd av SoL torde därmed sakna betydelse. En annan tolkning skulle innebära att reglerna om ersättning enkelt kan kringgås.

Kommunens kostnader för placeringen av det aktuella barnet på korttidsboendet under den sökta perioden kan därmed inte ersättas enligt asylersättningsförordningen. Någon annan grund för att bevilja kommunen ersättning har inte kommit fram. Det sagda innebär att förvaltningsrättens dom ska upphävas och Migrationsverkets beslut fastställas.

Denna bedömning fråntar inte kommunen sitt yttersta ansvar att värna om och tillgodose barns hjälpbehov enligt SoL och annan lagstiftning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

referent

/ [Redacted]

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I KARLSTAD****DOM**
2021-02-24
Meddelad i KarlstadMål nr
3196-20**KLAGANDE**

Töreboda kommun

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 8 maj 2020, dnr 2020-304133

SAKEN

Statlig ersättning för asylsökande

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten upphäver Migrationsverkets beslut. Målet visas åter till Migrationsverket för fortsatt handläggning i enlighet med skälen för detta avgörande.

Dok.Id 282666

PostadressBox 568
651 12 Karlstad**Besöksadress**Rådhuset, Stora
torget**Telefon**

054-14 85 00

E-post: forvaltningsrattenikarlstad@dom.se
www.forvaltningsrattenikarlstad.domstol.se**Expeditionstid**måndag–fredag
08:00–16:00

BAKGRUND

Migrationsverket har avslagit Töreboda kommuns ansökan om statlig ersättning för asylsökande avseende individen Y.L. under perioden den 10 oktober–31 december 2019. Beslutet har följande motivering. Individen vårdas vid ett LSS-boende. Asylsökande har inte rätt till insatser enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS). Ersättning kan därför inte utgå.

YRKANDEN M.M.

Töreboda kommun yrkar att den sökta statliga ersättningen ska beviljas och anför följande. Y.L. är multihandikappad och har ett omfattande vårdbehov. Kommunen är medveten om att asylsökande inte omfattas av LSS. Placeringen utanför hemmet har dock skett enligt reglerna i socialtjänstlagen (2001:453) med hänsyn till kommunens yttersta ansvar. Även om boendet drivs som en LSS-verksamhet bör placeringen betraktas som en HVB-placering. Det finns inget HVB-hem som kan ta emot en individ med det aktuella vårdbehovet.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Enligt 15 § förordning (2017:193) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen) har en kommun rätt till ersättning för kostnader för vård i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA) och vården ges med stöd av socialtjänstlagen eller lagen (1990:52)

med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Ersättning betalas ut under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas. Ersättning ska betalas ut för kommunens faktiska kostnad per barn och dygn.

Förvaltningsrättens bedömning

Av underlagen framgår att barnet Y.L. är född 2015 samt att hon lider av en mer omfattande funktionsnedsättning. Hon omfattas av reglerna i 15 § asylersättningsförordningen.

Kommunen har uppgett att vårdbehovet varit sådant att hon behöver tillsyn dygnet runt. En sådan insats har också beviljats enligt reglerna i socialtjänstlagen. Migrationsverkets huvudsakliga invändning är att vården verkställs på ett boende som är en LSS-enhet.

Enligt förvaltningsrättens bedömning innebär det faktum att insatsen verkställs på en LSS-enhet inte att det därmed automatiskt skulle vara fråga om vård enligt LSS. Som asylsökande kan Y.L. inte heller beviljas någon insats enligt LSS. Det har inte kommit fram något annat än att det är fråga om kostnader för vård i ett annat hem än barnets eget och att vården ges med stöd av socialtjänstlagen.

Förvaltningsrätten anser därmed att Migrationsverket inte kunnat avslå ansökan enbart på den grunden att vården verkställs på en LSS-enhet. Beslutet ska därför upphävas och målet visas åter till Migrationsverket för fortsatt utredning av övriga förutsättningar för statlig ersättning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga (FR-03).

Förvaltningsrättsfiskal

Hur man överklagar

FR-03

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För en part som företräder det allmänna (till exempel myndigheter) räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårs-afton, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv förvaltningsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att kammarrätten ska

ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.

Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till förvaltningsrätten. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Förvaltningsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar förvaltningsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till kammarrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även kammarrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.